

[Hølge Nielsen.]

Efter denne glædesytring må jeg dryppe lidt malurt i bøgeret. Ved det før omtalte forslag fra socialdemokratiets side foreslog vi at ændre 80 pct.s grænsen til en 90 pct.s grænse. En sådan ændring kan jeg ikke finde i ministerens forslag, og det er jeg ked af, for uden en sådan ændring går noget af glansen af Nathalie — undskyld, det hedder vist af Skt. Gertrud.

Efter en beregning, som Dansk Arbejdsmands- og Speciarbejder Forbund har foretaget, viser det sig, at det er ret så mange lønmodtagere, der ikke får glæde eller i bedste fald kun beskednen glæde af de forhøjelser, der her er foreslået. De rammes nemlig af 80 pct.s reglen. Den opgørelse, som Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds økonom har foretaget, er en beregning, hvor man også har taget mæglingforslagets lønforhøjelser med ind, og det viser sig, at 52,8 pct. af ikke faglærte i provinsen og 11,9 pct. af samme gruppe i hovedstadsområdet ikke kan opnå den maksimale dagpengesats på 67 kr. 50 øre.

Som følge af socialdemokratiets forslag har vi jo et udvalg, der sidder og arbejder med disse ting, og i dette udvalg har vi stillet spørgsmål om, hvilke virkninger en 90 pct.s-grænse ville få økonomisk. Det har ministeren ikke kunnet svare på, men i ministerens svar til udvalget hedder det, at kun ganske få voksne mandlige arbejdere har så lav en ugeløn, at $\frac{4}{5}$ -reglen kommer til anvendelse. Der er her tale om de 50 kr. og de lønninger, der var relevante før mæglingforslaget, det erkender jeg. Jeg kan alligevel ikke få disse oplysninger fra ministeren til at rime med de beregninger, som Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund har foretaget. Endvidere siger ministeren også i det svar, vi har fået, at det ikke er muligt at anslå merudgiften, og slutter sit svar med, at grænsen næppe har større praktisk betydning. Så vil jeg indrømme, så forstår jeg slet ikke noget af det, og jeg vil gerne stille ministeren det direkte spørgsmål: hvordan vil ministeren stille sig til et ændringsforslag, hvorved man ændrer de 80 pct. til de 90 pct.? Altså en ting, som efter ministerens opfattelse ingen praktisk økonomisk betydning har. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det må have overordentlig

stor praktisk betydning for den lavtlønnede mand eller kvinde, om hun får andel i forhøjelsen af sygedagpengene, eller om det kun er de højere lønnede, der skal have disse forhøjelser. Jeg tror, at det har praktisk betydning.

Når man samtidig tager i betragtning, at 90 pct.s reglen jo er indført i sygeforsikringsloven, når det drejer sig om lønmodtagere, der er så heldige at arbejde på en virksomhed eller i en branche, hvor man har en privatforsikring og dér altså har et supplement — det er min fornemmelse, at der her er tale om lønmodtagere, der måske ikke ligger på de laveste lønninger — så håber jeg meget på et positivt svar fra ministeren på dette spørgsmål.

For 2 år siden ophævede vi begrebet forsørgere og ikke-forsørgere i arbejdsløshedsloven, og vi har også ophævet det i ulykkesforsikringsloven. Vi opfordrer ministeren til også at foretage denne ændring, når det gælder sygedagpenge. Så vidt jeg husker, var vedtagelsen i arbejdsløshedskasseloven enstemmig, efter at socialreformkommissionen var nedsat, så det kan ikke være hensynet til denne kommission, der her stiller sig hindrende i vejen. Jeg kan i hvert fald tilsige mit partis medvirken til en sådan ændring.

Jeg vil også pege på karensdagene og også her henvise til en sådan vedtagelse — ligeledes en enstemmig vedtagelse, efter at kommissionen var nedsat — når det gjaldt arbejdsløshedskasseloven.

Vi har også i det forslag, vi havde til behandling her i tinget, som var stillet af socialdemokratiet i januar måned, peget på, at denne bestemmelse må ophæves. Jeg har her læst ministerens svar til det føromtalt udvalg, hvor ministeren fortæller lidt om, hvor meget det koster, og jeg har også set hr. Henry Christensens såkaldte økonomiske beregninger over, hvad socialdemokratiets mange og gode forslag her i folketinget ville koste det danske samfund. Jeg har også set de svar, der er kommet herpå, og jeg vil gerne føje hertil ét, som hr. Henry Christensen kan tage med ind i sine beregninger, næste gang der skal laves økonomisk oversigt.

Alle er vel vidende om, at når et menneske bliver syg, så går der 14 dage, før han eller hun får udbetalt sygedagpenge. Og